

gen Betydning, hvis det kun var Børspekulanter, det drejede sig om, men det er vist desværre kommet dertil, at ganske almindelige jævne Borgere akkurat paa samme Maade, som det skete i den store Spekulationstid, er kommet med ind i Spekulationen og er begyndt at sælge danske Obligationer for at anbringe opsparede Penge i fremmed Valuta. Dette forringer maaske ikke direkte Nationalformuen, men i Virkeligheden er det overmaade skadeligt, og hvis man kan komme denne Spekulation til Livs, og det synes man at kunne ved dette Lovforslag, er allerede meget vundet.

Med Hensyn til, hvad der ellers vil ske, kan man jo kun ønske, at de Forhaabninger, der næres til Lovforslaget, vil gaa i Opfyldelse. Jeg kan ikke lade være at pege paa, at det, man opnaar, er jo et Laan i England, saa kan man kalde det, hvad man vil, og bruge andre børs-tekniske Betegnelser om det; det er desværre et Statslaan, og der er noget højt snurrigt i, at samtidig med, at man saa stærkt fremhæver, at man ikke mere vil gaa til noget Statslaan, optager man i Virkeligheden gennem dette Lovforslag et Laan, og om 2 Aar skal det afbetales, maaske meget dyrt, men det er jo et Fremtidsspørgsmaal, og den højtærede Finansminister udskyder det altsaa 2 Aar. Et Laan er det altsaa, men Laanet er jo ikke saa overordentlig stort i Forhold til vor Omsætning. Hvis vi tager vor Omsætning med Udlandet, Køb af Varer i Udlandet og Salg af Varer til Udlandet, saa har de 120—125 Mill. Kr. ikke stort at sige, end ikke overfor vor Handelsbalances Underskud. Man kan altsaa haabe, at Loven vil paavirke Handelsbalancen, men man kender jo ikke de Forhold, under hvilke Fonden i de kommende Aar vil blive administreret, og man kender heller ikke den Dygtighed, med hvilken der vil blive administreret, skønt jeg tror, den er betydelig. Men man skal dog være opmærksom paa, at der er en Art Spekulation i selve denne Fond, der skal en Beregning baade af Dagens og af Fremtidens Krav til, som i alt Fald undertiden maa grænse til Spekulation — hvoraf man kan se, at Spekulation ikke altid behøver at være forkastelig. Men hvor meget det vil virke, beror jo ganske paa Forholdene. Der er Mulighed for en Udjævning, en Stabilisering af Sterlingkursen, og det er muligt, at Kursen dog vil skifte fra Maaned til Maaned, men at man nogenlunde kan holde den paa samme Trin en Maa-

ned igennem. Ingen ved det, ingen ved, hvor meget der vil blive solgt af danske Varer, ingen ved, hvor meget der vil blive købt af fremmede Varer. Man kan kun haabe og ønske, at der ved denne Foranstaltning vil ske det bedst mulige.

Dernæst har man — jeg bliver nødt til at nævne det — i Forbindelse med dette Lovforslag talt om andre Foranstaltninger — ogsaa den højtærede Finansminister var jo inde derpaa i sin Tale. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, fordi jeg mener, at der aldrig kan være Tale om fra Oppositionens Side at stille noget, der kan kaldes bestemte Forslag, det maa blive Regeringens Sag, og naar Regeringen saa kommer med sine Forslag, maa Oppositionen se paa dem. Oppositionen kan ikke møde med Forslag, fordi den ikke raader over den Embedsmandsdygtighed, som staar til Regeringens Raadighed, og som har overmaade meget at sige; den kan det heller ikke, fordi den ikke kan forhandle med sagkyndige udenfor Administrationen og med interesserede, og endelig kan Oppositionen ikke vide, hvor meget der er gennemførligt, medens en Regering eller en Statsminister fra sit høje Stade — jeg bruger et Udtryk, som den højtærede Statsminister vil vedkende sig — ganske anderledes kan se, hvorledes Forholdene politisk ligger, og altsaa kan se, hvad der er gennemførligt. Derfor maa man afvente, hvad den højtærede Regering vil foreslaa, hvis den overhovedet vil foreslaa noget. Den højtærede Minister er, saa vidt jeg har forstaaet, i Folketinget gaaet imod almindelige Toldforanstaltninger, medens saadanne vist er nævnt fra det konservative Folkepartis Side. Jeg ser til min Forbavselse, at man har tænkt paa noget saadant som en forøget Told paa ganske almindelige Forbrugsvarer. Det er ikke ret let at forstaa, at man gennem en forøget Told paa Kaffe, Te, Ris eller maaske ved at genoptage Tolden paa Brændselsolie eller Kul — for at nævne nogle ganske almindelige Ting — skulde forbedre vor Handelsbalance. Man vil opnaa een ganske bestemt Ting, nemlig at skaffe overmaade mange Penge ind i Finansministerens Kasse, og for saa vidt maa han interessere sig meget stærkt for saadanne Forslag; men saa vidt jeg forstaa ham, er han dog ganske derimod. Paa den anden Side har Finansministeren nævnt som en Mulighed, at man kunde gaa til en forøget Luksusbeskatning. Samtidig har Finansministeren sagt, at der ikke kan være den fjerneste Tvivl om, at